

М.О. Ільченко, асист. (ХДУХТ, Харків)

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ТА ХАРАКТЕРНІ РИСИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Основою сучасного етапу розвитку суспільства є формування нової генерації студентської молоді з творчим мисленням. Тому реформування системи вищої освіти України, вимагає від вищих навчальних закладів високоосвічених фахівців, людей творчих, здатних до вільного мислення. Перед сучасними педагогами стоїть завдання розробити методи для розвитку саме такої, здатної до конкуренції особистості. Це завдання, насамперед, вирішується за допомогою розробки та впровадження в освітній процес різних інноваційних педагогічних технологій, а саме комп'ютерних технологій навчання.

На цей момент, одним із актуальних напрямків є впровадження технологій дистанційного навчання у навчальний процес. Дистанційна форма навчання дає можливість створення систем масового безперервного самонавчання, загального обміну інформацією. Саме ця система може найбільш адекватно і гнучко реагувати на потреби суспільства щодо підготовки високопрофесійних фахівців. Можна констатувати той факт, що дистанційне навчання увійшло в 21 століття як найефективніша система підготовки і безперервної підтримки високого кваліфікаційного рівня фахівців різноманітних сфер та галузей.

Розглянемо докладніше характерні риси дистанційного навчання у вищих навчальних закладах:

1. Інтерактивність навчання (інтерактивні можливості, які використовуються в системі дистанційного навчання дозволяють налагодити та стимулювати зворотний зв'язок, які не притаманні більшості традиційних систем навчання).

2. Гнучкість навчання (студенти мають можливість не відвідувати навчальних занять, а навчаються у зручний для себе час).

3. Модульний принцип (дозволяє з набору незалежних курсів-модулів сформувати навчальну програму, яка відповідає потребам студентів).

4. Індивідуалізація навчання (дозволяє реалізувати для студента індивідуальну навчальну програму та індивідуальний навчальний план. Можна самостійно вибирати послідовність вивчення предметів на основі індивідуального графіку).

5. Економічність дистанційного навчання (ефективне використання навчальних площ та технічних засобів, концентроване та уніфіковане представлення інформації, використання та розвиток комп'ютерного моделювання, що призводить до зниження витрат на підготовку фахівців, а також відсутність проблеми придбання навчальних матеріалів та підручників).

6. Використання в навчальному процесі нових досягнень інформаційних технологій (сприяють приєднанню людини до світового інформаційного простору, що забезпечує технологічність навчання).

7. Інформаційна забезпеченість дистанційного навчання (студенти отримують доступ до комплексу необхідних навчальних матеріалів у сучасному електронному вигляді безпосередньо з серверу вищого навчального закладу, де вони навчаються, та Інтернет-ресурсів).

8. Якість дистанційної освіти (досягається шляхом підготовки дидактичних засобів навчання, до розробки яких залучається найкращий професорсько-викладацький склад і використовуються найсучасніші навчально-методичні матеріали).

9. Паралельність дистанційного навчання (здійснюється одночасно з професійною діяльністю або з навчанням за іншим напрямом підготовки, тобто без відриву від виробництва або іншого виду діяльності).

10. Відкритість і об'єктивність (можливість оцінки знань студентів, її незалежність від викладача, оскільки використовуються сучасні комп'ютерні технології і відповідні програми розрахунку оцінок за шкалою ЄКТС).

11. Висока самоорганізація студентів (підвищується творчий і інтелектуальний потенціал, прагнення до здобуття знань, уміння взаємодіяти з комп'ютерною технікою і опанування новітніх інформаційних технологій).

Таким чином, з вищезазначеного можна зробити висновок, що застосування дистанційної форми навчання у освітньому процесі закладів вищої освіти може стати одним із ключових напрямків модернізації освіти, оскільки відкриває широкі можливості для здійснення самостійної роботи студентів під керівництвом викладача, сприяє розвитку самостійної творчої діяльності, стимулює одержання додаткових знань та їх закріплення, що надає можливість готувати конкурентоспроможних фахівців. Водночас, із впровадженням дистанційного навчання з'являється низка завдань організаційного характеру, вирішення яких потребує спеціального теоретичного дослідження та практичних розробок щодо створення системи управління навчальним процесом при дистанційній формі навчання.